

بی بندوباری در اطلاق ثروت و امکانات کشور

کسر بودجه دولت علی رغم افزایش در آمد ۶۱ درصدی فروش نفت

در اسفند ماه گذشته، وقتی بودجه ۶۹۳۳/۳ هزار میلیارد ریالی دولت به تصویب مجلس رسید (سرنه ۱۰۷ میلیون ریال یا ۱۳۳۵ دلار)، که دو سوم آن بودجه بانک ها و شرکت های دولتی و مؤسسات انتفاعی وابسته به دولت است، شماری از کارشناسان و اقتصاددانان این بودجه را غیر واقعی، تورمی و... تلف کننده منابع ملی دانستند.

امروز با گذشت تقریباً شش ماه روشن گردیده که در شش ماهه اول سال، تنها ۷۷۷ درصد ارقام درآمد پیش بینی شده تحقق یافته است. این عدم تحقق درآمدها در شرایطی است که درآمد نفت با ۶۷۳ درصد رشد نسبت به شش ماهه اول سال قبل ۱۷۱ درصد بیش از رقم پیش بینی شده وصول شده است. بعبارت دیگر، اگر افزایش درآمد نفت نبود و یا قیمت نفت در بازارهای جهانی اینقدر افزایش نمی یافت، رقم عدم تحقق درآمدها به ۳۷ درصد می رسید. در شش ماهه اول امسال، درآمد نفت ۶۲/۵ درصد کل درآمدهای عمومی را تشکیل داده است. باید به روح کسی که با ملی کردن صنعت نفت امکان کسب این درآمدها را برای دولت فراهم ساخته درود فرستاد، ولی افسوس که این درآمدهای عظیم چگونه تلف می شود.

عدم تحقق درآمدها ناشی از نخیلی بودن پیش بینی درآمدها، مثلاً بالا رفتن درآمدهای مالیاتی برابر ۵۰ درصد و نیز پیش بینی اوراق مشارکت (بدهکار کردن نسل های آینده) و واگذاری سهام شرکت های دولتی و دریافت از سایر منابع، بوده که در همین شش ماهه اول ۸۳ درصد عدم تحقق داشته است، یعنی ۸۷۴۷ هزار میلیارد ریال وصول نشده است. درآمدهای مالیاتی اعم از مستقیم و غیر مستقیم نیز در همین مدت ۲۸ درصد عدم تحقق داشته است.

کسر بودجه ظاهراً ۲۰ هزار میلیارد ریالی که تا آخر سال مسلماً به بیش از دو برابر افزایش می یابد، که ناشی از بی بندوباری مخارج است. در زمان طرح لایحه بودجه در مجلس، نمایندگان که اصولاً باید از بروز تورم و افزایش مالیاتها بیمناک باشند و بظرفداری از مردم جلو مخارج دولت را بگیرند، خود بیش از ۳۰۰۰۰ میلیارد ریال به مخارج دولت افزودند. شورای نگهبان، بنیاد مستضعفان، مجمع تشخیص مصلحت، مجلس خبرگان، کمیته امداد، قوه قضائیه و دهها نهاد و ستاد و بنیاد و دفتر هر چه خواستند به بودجه دولت تحمیل کردند، و دولت ضعیف به خیال اینکه با پول دادن به این نهادهای محل استقرار جامعه مدنی جلو مخالفت های آنان با خود را سد خواهد کرد، ارقام پیشنهادی آنها را در بودجه گذاشت و در نتیجه بودجه سال ۱۳۸۱ در مجموع با توجه به تک نرخی کردن ارز ۵۲/۵ درصد افزایش یافت که در تاریخ بودجه نویسی ایران بی سابقه است.

در زیر، بودجه مصوب سال ۱۳۸۱ فقط ۱۰ سازمان از دهها سازمان غیر قابل کنترل توسط دولت و مجلس را نقل می کنیم تا روشن شود که بودجه کشور به کجا می رود و چرا بودجه کسری پیدا می کند و دولت قادر به کنترل مخارج تحمیل شده به خود نیست:

۱. دبیرخانه مجلس خبرگان	۲/۵ میلیارد ریال
۲. مجمع تشخیص مصلحت نظام	۵۷۶۶ میلیارد ریال
۳. شورای نظارت بر صدا و سیما	۲/۲۶۶ میلیارد ریال
۴. شورای نگهبان	۱۷/۵۰۰ میلیارد ریال
۵. بنیاد مستضعفان	۵۰۹۱ میلیارد ریال
۶. کمیته امداد امام	۴۴۵۷۸ میلیارد ریال
(۸۳ درصد بیش از بودجه تمام دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی)	
۷. بنیاد شهید انقلاب اسلامی	۳۲۴۶/۷ میلیارد ریال
۸. سازمان تبلیغات اسلامی	۱۴۲/۹ میلیارد ریال
۹. سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی	۱۶۳/۹ میلیارد ریال
۱۰. دفتر تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم	۱۹۰/۷ میلیارد ریال

جمع این ده قلم = ۸۷۸۸ میلیارد ریال یا ۷۰۹ میلیارد دلار علاوه بر این ارقام، ۵۴۰۰ میلیارد ریال بودجه سری در اختیار افراد و مقامات خاص است که بر حسب ضرورت خرج می شود و عملاً نظارتی بر خرج آن وجود ندارد. بالا رفتن سرسام آور و بدون کنترل بودجه جاری دولت سبب شده است که روز به روز از سهم بودجه های عمرانی کاسته شود و پرداخت ها به عقب افتد که این خود عامل رکود در اجرای طرح های مردمی، توقف فعالیتهای عمرانی، اجتماعی و افزایش بیکاری است. نتیجه آنکه، می توان گفت نرخ تورم حداقل ۵۰ درصد از سال قبل بیشتر خواهد شد.

پیام مهندس عباس امیر انتظام

آقای مهندس امیر انتظام، عضو هیأت رهبری جبهه ملی ایران، در پیامی به هیأت مدیره انجمنی بنام سخن به نکاتی اشاره داشته اند که فشرده آنرا برای آگاهی دستداران پیام جبهه ملی ایران نقل می کنیم.

"سپاسگزارم که استوار ماندم و سلامت، تا در افق ایران نور آزادی درخشش گرفت و این روشنایی جانفزا به زودی به روشنایی جان بخش خواهد رسید و تمام فضای ایران را روشن خواهد کرد. نوری که به بوستان ایران حیات می دهد و مایه ی رویش در بوستان پر استعداد کشورم خواهد شد.

سالیان بسیار، خودکامگان و خودفروشان امکان رشد این سرزمین اهورایی را از مردم ایران گرفتند اینک که با تلاش و ایثار مردم این سرزمین، به ویژه جوانان برومند، فریاد طلب آزادی فضای وطن را پر کرده و نور امید به آزادی را در دل ها تابانده و جان همه را روشن کرده، باید همه یک دل و یک صدا با هر نوع تفکر سیاسی که داریم در مقابل آزادی زانو بزنیم و هم آهنگ و یک نوا در مقابل دیکتاتورها و خودکامگان بایستیم و آزادی گم شده ی خود را از آنها بگیریم. سرزمینی که آزادی بتابد، گل سعادت و پیشرفت در آن رشد خواهد کرد و اگر علف هرزه ای هم سر برآورد زود مشخص خواهد شد و این با مردم ایران است که خود را از علف هرز بشناسند و از گل های خود حراست نمایند.

شکر گزارم که سال های زندان و آزادی های موقت اجباری مرا نه هراساند و نه گمراه کرد. زندان به من فرصت داد که بیشتر به سرزمینم فکر کنم و برای آینده آن برنامه ریزی کنم. ایران فردا به مردمی مثل شما که با کسب دانش روز خود را مجهز کرده اید، نیاز دارد. به ایران فردا بیندیشید و برای بهروزی آن برنامه ریزی کنید. دست های استوارتان را به هم بدهید و اختلاف نوع تفکر را به حساب جدایی و دوری از هم نگذارید. شما که به آزادی و دموکراسی اعتقاد دارید باید بدانید که این رای مردم است که نظرات را رد و یا قبول می کند و اگر هم اشتباه کرد امکان اصلاح دارد.

پیام من به شما گرامی مردم ایران، تلاش در راه کسب آزادی، توسعه ی آزادی و نهادینه کردن آزادی هاست تا این نعمت بزرگ که راز پیشرفت همه ی مردم جهان است غیر قابل بازگشت شود.

دوستان، من که روزهای زیادی از ایام پرثمر عمرم را در پس میله های زندان گذرانده ام، به این امید زنده ام که در روزهای آزادی بقیه ی عمرم را هم خدمت به ایران عزیز کنم. اگر عمرم در زندان گذشت و اگر هیچگاه در مقابل پافشاری من یک محکمه ی ملی و آزاد تشکیل ندادند تا از شرفم دفاع کنم، همه و همه را هدیه ی کوچکی برای مردم کشورم می دانم و آرزویم آنست که با این تلاش ها نسل آینده از نعمت آزادی برخوردار شود.

گرامی می دارم خاطره ی بزرگمرد تاریخ ایران دکتر مصدق را که صدای آزادی و حاکمیت ملی را با رساترین فریادها به گوش مردم ایران رساند، به طوری که در همه ی دل ها نشست. عزیز می شمارم آزادزنان و آزادمردانی را که برای دموکراسی در تلاشند و یا بدین جرم در بند زندان ها گرفتار آمده اند و یا آواره ی کشورهای دیگرند. درود بر شما دلیران. آزاد باد ایران - عباس امیر انتظام"

کارنامه سیاه تجاوز مستمر به منافع ملی ایران را در ارزیابی دیپلماسی فعال انگلستان در منطقه، فراموش نکنیم.

حاکمیتی متکی بر رأی ملت، با هشیاری و اقتدار در صحنه حضور یافته و با توجه به واقعیت های تلخ حاکم بر جهان در چارچوب یک دیپلماسی فعال و گفت و گو با قدرتهای جهانی صاحب نفوذ و ادعا در منطقه، منافع ملی ایران را که در زمینه های مختلف و از جمله در دریای کاسپین، خلیج فارس و ... به شدت در معرض خطر قرار گرفته است، از لطمه خوردن دور بدارد و موجبات حضوری قدرتمند را برای کشور و ملت ایران فراهم آورد.

آری، ما هشدار می دهیم که با توجه به بحران فزاینده حاکم بر منطقه و با توجه به شرایط پرتنش درونی میان جناحهای حاکمیت از یکسو و همه حاکمیت و اکثریت عظیم ملت از سوی دیگر، اگر پیش از آنکه توفان برپا شود ما نتوانیم با تغییراتی اساسی، خردمندانه با واقعیت ها برخورد کنیم و بوسیله گفتگوهای سازنده با قدرت های مسلط، خود را در شرایط امن قرار دهیم، باید در انتظار آن باشیم که لطمه های ویرانگرانه شدیدی بر میهنمان وارد گردد و همه چیز را در هم بکوبد، که در آن صورت نه از تاک نشان ماند و نه از تاک نشان.